Розкішного меду з пахучих, як цвіт, щільників
Не зможеш прийняти як дару ні як поєдинку.
Мов тигра із рику, із крику вилущуєш жінку,
Напівупізнавши, напівуцілівши, напів
Цілуєш ув очі, навіки повіривши в лови, –-
А отже, не звір, тільки німо засліплений бог,
Приручений смертю, як вічним пристанищем мови,
З щасливим кінцем. Для обох... Для обох... Для обох...